

Cennetten yeryüzüne sürgünle başlamış hüznümüz. Her ayrılık hüznle başlar... Sevdiklerimizden, vatanımızdan, evimizden... Dünya konaklama yerimiz,gurbetimiz. Doğumla gelip,ölümle O'na (C.C) döndürülüyoruz. Selam/sefa yurdundan, cefa yurduna indirilmişiz... Adem (A.S) babamız, Havva anamız hem cennetten, hem de birbirlerinden ayrı olarak yıllarca ağlamış, sonra buluşmuşlar... Affedilmenin ve kavuşmanın sevincini yaşamışlar. Bu kavuşmayla birlikte onlardan çoğalmaya,üremeye başlamışız. Doğarken de ağlamaktır,ilk işimiz... Neden ağlarız doğunca?

Hayatımız bu... Sevdiklerimize, arzularımıza kavuşunca da seviniriz. Üzmek ve sevinmek.. Biraz öyle,biraz böyle...Üzmek olmasa, sevinci tadabilir, algılayabilir miyiz? Her şeyi zıddıyla yaratmış, Rabbülalemin. Dünya, ahirete göre gurbet. "Dünyada, mümin zindanda gibidir." "Dünyada rahatlık yoktur." Kafirlerin ise cenneti dünyalarıdır. Müminlerin hüznü vuslata kadar devam edermiş. Dönüş, O'na (c.c) değil mi? İsteyerek veya istemeksizin O'na döndürülüyoruz. Çünkü dönmek için gönderilmişiz, indirilmişiz. (Nur, 42)

Cennetten dünyaya indirilmemizle başlayan yolculuğumuz/seferimiz sırasında birçok konaklamalarımız var. Babalarımızın sulbü, analarımızın rahmi, doğumla dünya, ölümle kabir, kıyamet... Tekrar dirilişle mahşere/hesaba gidiş/çekilişlerle devam edecek,sınırsız/ebedi/yok olmayacak bir hayat bizi bekliyor. Ya ebedi kurtuluş; ya da ebedi hüsrân...

Dünyada rüyada gibiyiz;uykuda gibiyiz. Dünya rüyasından ölümle uyanacağız. "Keşke uyanmasaydım" dediğimiz rüyalarımız olduğu gibi "oh çok şükür ki uyandım!"dediğimiz rüyalarımız yok mu? Firavun mülkü,Karun malı,Cengiz şanı bıraktı. Aslında ruhlarımız

yaratıldığında başlayan hayatımız çeşitli menzillerle devam ediyor.

Oluşumuzda,yaratılışımızda,ölümümüzde,dönüşümüzde de irademiz yok..Bu, hikmetlerle dolu bir yolculuk.İşte bu zorunlu yolculuğun Rabbülaleminin (c.c) yolunda rızasına uygun yaşayabilenler sınavı kazanacak,hem dünyada hem de ahirette mutlu olabilecekler.

O'nun "tarik-i müstakimi/dosdoğru/tevhid yolunun" dışındaki tüm yollara kendi iradeleri/ seçimleriyle sapanlar da hüsrana uğrayacaklardır.Yollar, Kitaplar ve elçileriyle gösterilmiş,sonları da bildirilmiştir... Seçme/irade gücü,akıl nimetini vermiş.Hem isyan hem de itaate elverişli imkanlar/ yetenekler bahşetmiş.

Bu dünyada garip, yolcu, misafir gibi emanetlere riayet ederek İslam'a uygun yaşayanlar/ezeldeki ahbine vefalı olanlar kazanacaklar; ahiret yokmuş gibi altına/gümüşe, yaratılmışlara tapanlar da kaybedecekler... Akıllılar dünyayı, içindeki tüm nimetleri emanet ve araç olarak algılayıp ,ahireti kazanmaya çalışanlar olmuşlardır.

Ahiret hayatını dünya hayatına üstün görerek tercih edenlere Allahu Teala dünya nimetlerini de vermiştir. Tarih gösteriyor ki başta peygamberler olmak üzere, salihler çoğunlukla hicret veya sürgün hayatı yaşamışlardır. Bu hicret veya sürgünlerinin sonundaysa vuslat, fetih ve zaferlerle sevinmişlerdir.

İşte hicrete/sürgüne zorlanan Hz.İbrahim birçok imtihan ve çileler sonunda “Halilullah” olmakla şereflenmiştir.(Nisa,125) Hz.Musa (A.S) hicreti ve sürgünü sonunda Firavuna galip gelmiş,hem de “kelimullah” sıfatıyla şereflenmiştir.Hem maddi, hem de manevi fetih...Zafer... (Araf,144)

Hz.Yusuf (A.S) hicrete/sürgüne/ölüme/zindana gönderilmiş, yıllar sonra Mısır’da aziz olmuş. Hem dünyada hem de ahirette Allahu Teala’nın (C.C) velayetiyle/ nübüvveti, hükümdarlığı ile, hem maddi hem de manevi zaferle sevinmiştir. (Yusuf, 101) Ve son Elçi (S.A.V) hicrete/sürgüne/ölüme gönderilmiş; sonunda hem maddi anlamda Fatih olmuş, hem de en sıkıntılı, hüzünlü zamanlarında “miraç/vuslat “ruyetullah”a,”kelamullah”a (Necm, 7-8-9) mazhariyetle şereflendirilerek sevindirilmiştir. Bizler de “ümme-i Muhammed/ merhume” olarak, yüz yıldır halifesiziz/başsızız. Paramparçayız. Son halifemiz de sürgüne tabi tutuldu. Her sürgün ve hicretin zaferle sonuçlanacağını biliyor ve Rabbimizden/lütfundan yüz yıldır sürgündeki hilafetin/onun şahsında İslam’ın yeniden dönüşünün sevinciyle bizleri sevindirmesini umuyor ve bekliyoruz... Gerek İsrâ suresi,gerekse sadık habercimiz (S.A.V) bizlere bu müjdeyi vermekte değil mi? (İsrâ, 5-6-7) Bizlerin ise vahdetle cihad sorumluluğumuz var. Hak ile batıl mücadelesi sürüp gidiyor. Sonunda hizbullah galip gelecek (Maide,56,) en güzel son müttakilerin (Kasas, 83) olacaktır.

“Allah, dinine yardım edene yardım eder.” (Muhammed,7) “Eğer Allah bize yardım ederse,bize kim galip gelebilir?” (Al-i İmran, 160) Haydi öyleyse Allah’ın dinine (İslam) yardıma... “Rabbimiz bize dünyada da,ahirette de hasene ver ve bizi cehennem azabından koru...” (Bakara, 201) Rabbimize dönerken,sevinmemiz/gülmemiz/müjdelenmemiz(Fecr,28) dileklerimizle...